

Bilag 3.

Sagførerraadet.

København, den 16. Januar 1930.

Sagførerraadet finder Anledning til overfor det højtærede Udvalg at fremkomme med de efterfølgende Bemærkninger til § 60 i Forslaget til Lov om Aktieselskaber.

I Forslagets § 60 er der i Tilslutning til Bestemmelsen om, at Ministeren for Handel og Industri i visse Tilfælde, naar Opfordring dertil fremsættes, udnævner Likvidator eller Likvidatorer og fastsætter Størrelsen af det Vederlag, som skal ydes de af ham udnævnte Likvidatorer, optaget en Bestemmelse om, at Honorarer til andre Likvidatorer skal godkendes af Ministeren.

Sagførerraadet skal heroverfor gøre opmærksom paa, at det formentlig i al Almindelighed anerkendes, at der skal særlige og stærkt vejende Grunde til at drage Afgørelsen af Retstvistigheder bort fra Domstolene; de Erfaringer, som paa forskellige Omraader er gjort, opfordrer vistnok ikke til at udvide Kredsen af de Tilfælde, hvor Tvistigheders Afgørelse unddrages Domstolene; at henlægge Retsvistigheders Afgørelse til Administrationen er ellers ikke almindeligt i dansk Ret, og der er ingen Grund til at antage, at netop Afgørelsen af en Tvist om et Likvidationshonorar skulde være et Administrationsanliggende. Dels kræver Honorarfastsættelsen vistnok anden Sagkundskab end den, som almindelig er Forudsætningen for Opnaaelse af de forskellige Stillinger indenfor Administrationen, og dels maa Afgørelsen af en Tvist om et Honorars Berettigelse ligesom andre Tvistigheders Afgørelse forudsætte en Oplysning og Dokumentation af samtlige de Kendsgerninger, som er af Betydning, og af den Begrundelse for og imod, som de tvistende Parter ønsker at fremføre. Den Virksomhed, som her skal udføres, er Domstolene indrettede til at udføre. Hertil kommer, at Domstolenes Afgørelse kan formodes ikke at være underkastet de Svingninger i Opfattelsen, som ikke kan antages at være udelukkede, hvis Afgørelsen henlægges til de skiftende Ministre.

Sagførerraadet maa altsaa mene, at det som hidtil bør overlades Domstolene at træffe Afgørelsen, naar der imellem de interesserede opstaar Tvist om et Likvidationshonorars Størrelse.

Som den heromhandlede Bestemmelse i § 60 er formuleret, giver den ogsaa i anden Henseende Anledning til Bemærkning. Man maa forstaa Ordlyden saaledes, at det paalægges Ministeren for Handel og Industri at prøve alle Honorarer for Aktieselskabers Likvidation, uden Hensyn til om der af nogen vedkommende vides noget at erindre mod Størrelsen. Det er ikke let at se, hvorledes man vil begrunde en Adgang for Administrationen eller andre udenforstaaende til at rejse Tvist om en Afgørelse, om hvilken der maaske hos alle rette vedkommende er fuld Enighed, og det synes at maatte virke uheldigt, om Ministeren skal udsættes for, at efter at han ifølge en ham ved Loven paalagt Pligt, men i øvrigt ukaldet, har nedsat et Honorars Størrelse, fastholder de rette vedkommende den Afgørelse, som de paa Grundlag af deres bedre Kendskab til det udførte Arbejdes Art og Omfang har fastsat. Det synes ubilligt at paalægge Ministeren at træffe Afgørelser, som ingen har ønsket, og som ingen kan tilpligtes at bøje sig for; og ogsaa for den almindelige Retsopfattelse vil det virke stødende, om det overlades til Ministeren først ved en Kritik af et af alle vedkommende vedtaget Honorar at rejse en Tvist om Størrelsen og derefter at træffe Afgørelse i den Tvist, som han selv har rejst.